

CS formand Jesper K. Hansens åbningstale på CS Kongres 2018

Hver eneste dag, 24 timer i døgnet, er danske soldater og ansatte i Forsvaret parate til at løse opgaver for Danmark. Det gælder herhjemme såvel som i internationale missioner, hvor Danmark har opgaver at løse.

Til lands, til vands eller i luften. Og det sker - og er sket - at kollegaer må betale den højeste pris for deres virke. Uanset om det skyldes angreb fra en væbnet fjende - en uforudsigelig ulykke - at helbredet svigtede - eller at de er gået bort efter en velfortjent pension, så skylder vi dem vores største tak - og respekt for indsatsen.

Jeg vil derfor bede forsamlingen om at indlede denne dag med, at vi sammen rejser os op - og med et minuts stilhed mindes dem, vi har måttet tage afsked med indenfor de seneste fire år.

--- 0 ---

Æret være deres minde

Kære delegerede, kære ministre, kære gæster

Så er der allerede gået fire år. Fire år siden jeg sidst havde fornøjelsen af at åbne en CS kongres.

Egentlig startede kongressen jo i går, hvor vi havde den formelle del. Her besluttede kongressen vores fremtidige arbejdsprogram, og vi fik valgt den hovedbestyrelse, der skal lede CS politiske vej de næste fire år.

Valgene er truffet, programmet er lagt, og vi er som organisation klar til de næste fire år. Så nu er jeg klar til at koncentrere mig 100 procent om jer, kære delegerede og gæster.

Jeg vil benytte lejligheden til at ønske alle de nyvalgte Hovedbestyrelsesmedlemmer, revisorer, suppleanter og æresmedlemmer

et stort tillykke med valgene. Jeg glæder mig meget til at samarbejde med jer de næste fire år.

Valgene har dog også betydet, at ikke alle fortsætter i hovedbestyrelsen i den næste periode. Til jer vil jeg sige en stor tak for et godt samarbejde gennem de sidste fire år, samt ønske jer god vind fremover.

--- 0 ---

Vi lægger fire år bag os. Fire år på godt og ondt, men vi skuer også fremad.

Fire år med store omvæltninger i dansk forsvar. Fire år med nye opgaver og et stadigt stigende fokus på forsvaret som en del af den samlede danske sikkerhed - både i national- og i international ramme. Forsvaret er, så at sige, blevet en fast bestanddel når det handler om at skabe sikkerhed og tryghed for danskerne.

Men det har også været fire år, der på ingen måde har været en dans på roser for de ansatte i Forsvaret.

Det har været fire år, hvor forsvaret har kæmpet med efterdønningerne fra budgetanalysen i 2012, hvor udefrakommende smarte konsulenter markant ændrede hele det forsvar, vi ellers kendte så godt.

Voldsomme besparelser på forsvaret gjorde det svært, at løse den vedvarende strøm af nye opgaver. Opgaver, der usammenhængende er strømmet ind fra politikerne på Christiansborg i deres evige jagt efter at udvise handlekraft og lederskab.

--- 0 ---

Ved forsvarsforliget i 2013 skulle forsvaret bidrage med 2,7 mia. kroner til statskassen. Og som der så smukt stod i 'fakta-arket' til forligsteksten; **'Så Danmark kan komme på ret kurs'**.

Eller for at citere den daværende statsminister 'Nu hæver vi fredsdividenden'.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer for, om Danmark kom på ret kurs eller om tiden var til at hæve fredsdividenden. Men på ret kurs kom Forsvaret i hvert fald **ikke**.

Og det kan vel næppe komme bag på nogen, at det har haft store konsekvenser for forsvaret, at så store besparelse skulle gennemføres?

I foråret 2014 kom der så et lille nyt midtvejs-forsvarsforlig. **Lille** er måske lige en underdrivelse af dimensioner. Men "juni-forliget" 2014 var en realitet - og det ændrede yderligere på forsvaret.

Hele forsvarschefens butik blev splittet op. Man ændrede hele den øverste ledelse og etablerede selvstændige styrelser, der blev lagt ind under forsvarsministeriets departement.

Væk var kommandoerne, ind kom Materiel -og Indkøbsstyrelse, Personalestyrelse, Regnskabsstyrelse og stabene; Hærstab, Flyverstab og Marinestab. Og vi fik en koncernstyringsdirektør med tilhørende økonomi, side om side med forsvaret.

Forliget fra 2014 er på mange måder skelsættende, da det i virkeligheden betød, at Forsvarschefen mistede sit helhedsansvar - Forsvarschefen stod alene tilbage med det operative ansvar.

Han råder nu ikke længere over sin økonomi. Han råder ikke over sit personale, han råder ikke over sine materielinvesteringer og han råder ikke over sin bygningsmasse.

Det har gjort noget ved forsvaret, at man har lagt råderetten ud til styrelserne - langt væk fra Forsvarschefen.

Man kan vel med rette sige - at Forsvarschefen er blevet en kunde i sin egen butik!

--- 0 ---

Vi har fået en række styrelser, der kigger opad og koncentrerer deres virke om ministerbetjening, og en Forsvarschef, der kigger nedad med fokus på kerneopgaven.

De enkelte styrelser kommer længere og længere væk fra kerneopgaven. Længere væk fra den hverdag som mine medlemmer oplever derude. Der bliver færre og færre medarbejdere i styrelserne, der har et indgående kendskab til hverdagen ude i enhederne.

Vores bekymring var dengang - og er det sådan set stadig, at styrelserne naturligt ville komme til at fokusere mere på det politiske niveau, og mindre på den operative opgaveløsning. CS må temmelig ofte forklare dem, hvad det er for en hverdag vores medlemmer i virkeligheden agere i.

Det er CS helt klare opfattelse at forvaltningen og administrationen af de ansatte i Forsvaret ikke bliver gjort til gavn for **Forsvaret**, men derimod til gavn for **systemet**.

Det passer jo fint med politikernes ønske om en stram og benhård styring - vel at mærke på økonomi.

Det passer bare ikke så godt ind i en virksomhed, hvor den fornemste opgave handler om at levere militære kapaciteter, hvor de ansatte skal sætte deres liv på spil i opgaveløsningen, samt i en virksomhed hvor korpsånd betyder alt for succesraten.

Hvor cheferne førhen rådede over deres egne ressourcer, og derved kunne agere ret hurtigt ved ændringer i forhold til personale, lokaliteter og øvelsesterræner, og frem til nu, hvor en utrolig langsommelig og håbløs sagsbehandling blokerer for al sund fornuft.

Der generes en masse unødigt skrivebordsarbejde, der førhen med lethed kunne koordineres med et enkelt eller to telefonopkald. Jeg siger bare: Bureaukratiet længe leve!

Vores helt klare opfattelse er, at Forsvarschefen skal have sit helhedsansvar tilbage - sit personale, sit materiel, og selvfølgelig den samlede økonomi.

Det er ufatteligt at en topchef i Danmark ikke har råderet over så vigtig en del af sit virke. Jeg vil derfor opfordre Politikerne på Christiansborg til at give den del af Forsvarsforliget et servicetjek.

--- 0 ---

Sidste år fik vi så endnu en budgetanalyse - nu på hele det operative område. 'Nyordningen' er en realitet pr. 1. januar 2019.

Men for mig at se kommer hele denne "nyordning" **igen** til at handle om at spare penge. Og ikke om reelt indhold med fokus på kerneopgaven - så simpelt er det i bare.

Skoler bliver rykket rundt, uddannelser bliver nedlagt, funktionsniveauer bliver trykket, og aftaler forsøgt genforhandlet.

Sagt med andre ord; så bliver det Forsvarets **ansatte** - mine medlemmer, der kommer til at betale en stor del af regningen med deres løn, deres ansættelsesvilkår, samt ændrede karriere- og uddannelsesmuligheder.

Næsten en hel milliard kroner blev der sparet væk i budgetanalysen på det operative område.

Samlet set vil det sige, at der over den seneste årrække er sparet næsten fire milliarder kroner på forsvaret - "fredsdividenden".

Og så et substantielt løft af forsvarsbudgettet. Da det nye forsvarsforlig lover Forsvaret flere midler i 2023. Vel at mærke med det samme antal opgaver, og i øvrigt endnu flere til.

Belastningen på de ansatte bliver **ikke** bedre i fremtiden.

Og vi ska lade være med at gå rundt i eufori med armene over hovedet i jubel, fordi der nu kommer flere penge til Forsvaret.

Jeres hverdag, kære delegerede - den bliver ikke meget anderledes end den er i dag.

I kommer stadig til at mangler kollegaer, og der vil stadig komme flere og flere opgaver. Der vil også til stadighed være pres på jeres løn- og arbejdsvilkår - Politikerne vil at I skal løbe længere på literen.

Så I kommer til at betale for besparelserne, og de nye opgaver, som også fremadrettet lægges ned over forsvaret.

Kære delegerede, de mange nye opgaver, der med usvigelig sikkerhed også fremadrettet vil blive givet til Forsvaret, vil med lige så stor sikkerhed blive betalt med jeres arbejdstid, jeres lønninger og jeres ansættelsesforhold.

Og det vil ske på bekostning af arbejdsmiljøet, trivslen og jeres familieliv.

--- 0 ---

Hvorfor nu denne dystre tilgang?

Tja, for det første kommer de fleste af pengene først i 2023, og for det andet så er alle pengene allerede øremærket til nye kapaciteter.

Politikerne har godt nok afsat flere penge til Forsvaret - det substantielle løft. - Nu gik den altså ikke længere! Situationen i verden, den øgede terrortrussel, samt presset udefra blev for stort, og det har gjort det nødvendigt, at Danmark også bidrager med et øget budget.

Men politikerne har også selv dikteret, hvor pengene skal anvendes hen over de kommende år. Og de går ikke i retning af at dække de underskud, tidligere forlig har forårsaget.

Og der er heller ikke planer om at prioritere i de nuværende eller fremtidige opgaver.

Der kommer nemlig ikke en eneste ny krone til de opgaver, som vi allerede løser - og som vi har løst igennem en årrække - underbemandede, og hvor mål og midler ikke har været i balance.

Vi er i en situation, hvor hunden igennem meget lang tid, har ædt sin egen hale - ca. 4 mia., og nu påklitrer man så en ny hale - også ca. 4 mia. Men bare til nye kapaciteter, og nye opgaver.

--O--

Forsvarets ansatte leverer, hver evig eneste dag. Og der er ingen - mig bekendt, der siger, at vi ikke gør det godt, at vi ikke er professionelle, at vi ikke løser opgaven med entusiasme, og at vi ikke er dedikeret til vores opgaver.

Men ingen siger - STOP! Hvad er det egentlig, der er ved at ske? Hvorfor mangler der folk i Forsvaret, hvorfor er der en stor utilfredshed, når nu det går så godt?

Helt tilbage fra 2004, hvor "bar mark-princippet" blev født og indtil i dag - hvor vi nu har nyordningen, har Forsvarets ansatte måtte lægge ryg til en hel del.

Forsvaret er i en forholdsmæssigt kort periode gået fra, at skulle starte helt forfra, blandt andet på grund af den kolde krigs ophør, til at Forsvaret skulle sende soldater i alle retninger i internationale missioner.

Fordi territorialforsvaret nu lige pludseligt var nytteløst, suverænitethåndhævelsen mindre vigtig og sikkerheden langt fra Danmark prioriteret helt i top.

Man har altså over en meget kort årrække formået at lave to til tre forsvarsforlig, der stikker ud i alle mulige retninger. **Skaber det forvirring?**

--- O ---

Og i dag er hele paletten fuld. Forsvaret har samtlige opgaver højt prioriteret - Internationale missioner - stabiliserende-, vedligeholdende- og fredsbevarende, massivt territorialforsvar - og igen i de nære danske farvande.

Øget suverænitetshåndhævelse - også højt mod Nord i Rigsfællesskabet, samt i lande, der grænser op til Rusland.

Øvelsesaktiviteterne er også øget - væsentligt - i rammen af NATO, blandt andet på grund af den øgede trussel udefra.

Og derudover hele "cyber-truslen", der fylder mere og mere. Og dét går kun en vej, og det er **ikke** til det bedre. Truslen er markant stigende, og det vil kræve mega mange ressourcer i fremtiden at løse bare denne **ene** opgave.

Og ikke nok med det, så er vi fuldt og helt med i hjemlige sikkerhedsopgaver, hvor vi hjælper Politiet når de - med heller ikke tilstrækkelige ressourcer - løser deres opgaver.

Vi står døgnnet rundt ved prioriterede objekter i København. Vi er ved grænsen - ikke kun vores egen grænse, men også ved den europæiske grænse i forhold til FRONTEX.

Til lands, til vands og i luften. Sidst da Politiet lukkede Danmark ned den 28. september i år. Og ikke at forglemme, at Forsvaret også var til stede i forbindelse med slukning af skovbrandene i Sverige.

--- 0 ---

Opgaverne i København og ved grænsen er ikke opgaver, som Forsvaret kommer ud af igen. Der er ikke en eneste Politiker på Christiansborg, der tør stoppe dem igen.

Hvis nu, gud forbyde det, der efterfølgende skulle ske noget ved nogle af disse objekter.

Så danskerne kan ligeså godt vænne sig til at se bevæbnede soldater i gaderne. Det er nu også en "on going operation", der vil dræne Forsvaret fremadrettet.

Og det ender ikke her, for loven er nu blevet ændret, så Forsvaret kan udøve politimyndighed, og derved løse endnu flere opgaver for samfundet.

Altså en form for "blanco check", hvor politikerne til enhver tid efter for godt befindende kan udnytte begge parter - både Politiet og Forsvaret.

Alle opgaver er relevante og nødvendige. Men de skal ikke løses på bekostning af os **soldater**, på bekostning af vores **arbejdstid**, på bekostning af vores **lønninger**, på bekostning af vores **arbejds miljø** eller på bekostning af vores **familieliv**.

Rent faktisk har vi ligeså mange udsendte soldater i international tjeneste i dag, som dengang med de helt store missioner i Afghanistan og Irak.

Men til forskel fra dengang, så er vi nu indsat i mange små eller mellemstore missioner.

Det stiller større krav til støttestrukturen, der skal drifte de mange missioner hver især. En stærkt presset støttestruktur, der over årene er blevet beskåret til næsten ingenting.

Igen, alle opgaver er relevante - lad der ikke herske tvivl om det. Danskerne skal kunne føle sig trygge i Danmark. Det er ligeså vigtigt for os soldater, som det er for Politikerne på Christiansborg.

--- 0 ---

Vi elsker rent faktisk vores job, fordi vi tror på, at vi gør en helt afgørende indsats for sikkerhed og tryghed til danskerne.

Det er derfor vi gider stå op hver morgen og gå på arbejde velvidende om, at det igen i dag bliver en dag, hvor opgaverne langt overstiger antallet af de kollegaer, der er til stede.

Og velvidende om, at vi har en arbejdsgiver, der til stadighed presser vores løn- og ansættelsesvilkår, samt sænker vores funktionsniveauer og udvander vores uddannelsesmuligheder.

Og velvidende om, at nogle af os igen må skuffe vores familier derhjemme fordi Forsvaret igen – uden planlægning og med kort varsel - tager lidt mere af vores dyrebare tid sammen med dem.

Lad mig minde om, at det sker i en offentlig virksomhed, der i forvejen har nogle af de laveste lønninger i hele landet - nogle af de mest risikofyldte opgaver, og mange er på vagt 24 timer i døgnet.

--- 0 ---

Belastningen er enorm. Og vi kan se, at forsvarsforliget ikke dækker det reelle antal kollegaer, i forhold til antallet af opgaver - nye som gamle.

CS har lavet nogle beregninger ud fra Forsvarets egne tal. De viser sort på hvidt, at Forsvaret bruger godt og vel 500 millioner kroner hvert eneste år på udbetaling af merarbejde, overarbejde, sø-dage, vagt-dage og øvelsesdage.

Aktivitetsbestemte ydelser - her er altså tale om betaling for præsteret arbejdstid, der ligger uden for normal daglig tjeneste.

500 millioner kroner årligt svarer til godt og vel 1200 faste stillinger. Forsvaret som arbejdsgiver har altså opgaver, årligt, der svarer til, at der kan ansættes næsten 1200 ekstra kollegaer.

Ikke dermed sagt, at der skal ansættes 1200 nye kollegaer eller, at arbejdsgiver ikke har ret til at udbetale arbejdstidsbestemte ydelser, for det har arbejdsgiver naturligvis.

Men det er et godt billede på, og udtryk for, at Forsvaret leverer langt mere, end der er ansatte til.

Det presser en struktur, der i forvejen er skrøbelig og vaklende. Og så virker det i øvrigt højest mærkværdigt, at Forsvaret år efter år har samme høje belastning uden at reagere.

Vi har ikke et robust Forsvar, da tyngde og dybde simpelthen ikke er tilstede, når det gælder personel - om den kommer tilbage i 2023 vil være det rene gættereri, en påstand, hvor min kan være ligeså rigtig, som konsulenternes. Men jeg tvivler!

--- 0 ---

Min bekymring er, at Politikerne bliver ved med at kaste nye opgaver ned over Forsvaret - uagtet, at der ikke er folk nok til at løse dem alle.

En tendens vi også ser i andre europæiske lande.

For eksempel er der en artikel i det nyligt udsendte CS blad, der omhandler det irske forsvar, der er i præcis samme situation.

Og jeg er vidende om, at der også er andre lande i Europa, der har den samme udvikling.

Kære politikere, det er nemt nok at tone frem i alverdens medier og trykke hånd fordi I har lavet nye aftaler - den seneste med Frankrig.

Bogstaver er nemlig taknemmelige, men aftaler skal jo indeholde noget reelt handling, og denne gang blev det så en fregat.

I øvrigt på et tidspunkt, hvor Søværnet i **forvejen** har svært ved at sejle, fordi der mangler besætninger.

Hemmeligheden er så, hvis det ellers er en hemmelighed, at situationen ikke bliver bedre, når vi kigger os rundt omkring i Europa eller i verden for den sags skyld.

Hele tiden nye opgaver - og tro mig - det høje trusselsniveau forsvinder ikke bare fordi vi lukker øjnene - udfordringerne er der stadig – og der kommer flere til, og dermed fortsat en stigende belastning på de ansatte i Forsvaret.

--- 0 ---

Helt konkret betyder belastningen nu, at Forsvaret har svært ved at fastholde erfarne folk. Rekrutteringen er såmænd ikke det store problem for tiden.

Men der er kæmpe problemer med at fastholde erfaring. Og det bliver, langt hen ad vejen, den gamle garde, der må holde for.

De unge, der kommer ind i dag, vil ofte bare have en god oplevelse i Forsvaret - og bliver derfor ikke hængende. Det kan jo skyldes mange ting, men belastningen er en medvirkende faktor, som vi ikke kan se bort fra.

--- 0 ---

En god ven sagde engang til mig, at man kan sammenligne Forsvarets tjenestemænd med orkesteret ombord på Titanic, som fortsatte med at spille, indtil skibet gik ned. Havde Forsvaret ikke stadig en del tjenestemænd tilbage, som loyalt spiller videre selvom Forsvaret langsomt synker, ville situationen være endnu værre end den er.

Jeg hører ofte - at der er blevet længere og længere imellem de erfarne og de "uerfarne" kolleger. Hullet er simpelthen blevet for stort, og nu går det ud over opgaveløsningen - nu går det ud over sikkerheden.

Først var det på skibene i Søværnet, og *her er de meget utrygge ved situationen* - senere nåede det enheder i Hæren, og nu er hele Forsvaret ramt.

Medlemmer fra søværnet fortæller mig, at skibene ofte sejler 'for kort', det vil sige, at der er for få besætningsmedlemmer til at besætte de enkelte funktioner ombord.

De fortæller, at det var helt tydeligt, da Grønland sidste år blev ramt af en Tsunami, og skibet VÆDDEREN blev indsat. Her blev skibets værnepligtige, der kun havde været om bord i fire dage, inddraget som en særdeles aktiv del af redningsarbejdet - simpelthen fordi man ikke kunne løse opgaven uden dem.

Der var ikke nok erfarne søfolk til at hjælpe i disse hektiske dage, og heldigvis gik det ikke grueligt galt.

Men det er **bare ikke i orden**, at helt unge totalt uerfarne mennesker kastes ud i den slags opgaver, fordi der ikke er nok erfarne besætningsmedlemmer ombord.

--- 0 ---

Samtidig står vi nu i en nedbygningsfase, hvor Forsvaret skal nedbygge det "gamle Forsvar" - for i 2019 at begynde en opbygning af et "nyt Forsvar".

Det er en skrøbelig fase, hvor der rykkes rundt på dele af Forsvaret, der tilpasses de nye kapaciteter og opgaver. Forsvaret kan efterfølgende, stort set, bruges til alle tænkelige opgaver - både indenlands og udenlands.

En fase, hvor politikerne på Christiansborg skal være ekstra opmærksomme på belastningen af de ansatte i Forsvaret.

Det er en opbygningsfase og ingen kan forvente, at Forsvaret er oppe på fuld styrke før ved slutningen 2023 - forhåbentligt.

--- 0 ---

Jeg forstår godt, at vores politikere har behov for at signalere både **lederskab** og **handlekraft**, men det skal ikke være på bekostning af de ansatte. Men sådan er det desværre blevet i dag.

Og i virkeligheden tror **jeg**, at politikerne godt er klar over den uholdbare situation i Forsvaret - men når der ikke er nogen, der siger fra, ja så er det jo helt gratis at blive ved med at øge belastningen.

Men i CS siger helt klart fra overfor den stigende belastning. **Vi kræver** at politikerne foretager en benhård prioritering, og lader økonomi og opgaver følges ad.

Regering og Folketing må lære, at de ikke kan det hele for det halve – og at det er helt i orden at være ærlige omkring det. Det er **i orden** at sætte grænser, **i orden** at prioritere - og **i orden** at sige fra. Samt meget vigtigt at melde helt klart ud til befolkningen, hvad Forsvaret **kan**, og - ikke mindst - hvad Forsvaret **ikke kan** - samt i større udstrækning at prioritere i de opgaver, der tilflyder Forsvaret.

Det stiller også store krav til Forsvarets ledelse. Men vi **forventer**, som ansatte, at de lever op til deres ansvar og påtager sig den opgave at rådgive politikerne loyalt i forhold til de begrænsede ressourcer, og det stigende antal opgaver, der pålægges Forsvaret.

--- 0 ---

For den stigende belastning skaber en stor utilfredshed blandt mine medlemmer, samt en frustration over, at de ikke kan få hverdagen til at hænge sammen.

Utilfredsheden bliver ikke mindre af, at ledelsen ikke kan svare på, hvornår en kapacitet er indsat i INTOPS eller, hvilke ydelser diverse aktiviteter afvikles under.

Frustrationen bliver heller ikke mindre af, at deltagerne efter en endt aktivitet stadig ikke ved, hvilke ydelser, der skal gives.

Meget ofte bliver det mine medarbejdere i CS sammen med FPS, der efterfølgende skal udrede, hvad medlemmerne skal have udbetalt eller afspadseret.

Eller når soldater på øvelse i Tyskland bliver indkvarteret som var det i 1864, under uhumske forhold med belægningsstuer uden rengøring, samt med dårlig og til tider uspiselig mad. Efterfølgende bliver de så "spist af" med, at indkvarteringen foregår på en amerikansk base, og derfor er det de amerikanske regler, der arbejdes under.

I stedet for hurtigt at ændre på tingenes tilstand, ja så får **amerikanerne** hele skylden for, at **Forsvaret** ikke kan levere ordnede forhold til sine ansatte.

Eller – når der presses alt for mange sejldage ind i programmet, i øvrigt, hvor citronen allerede er presset til det yderste, og hvor mangel på folk er dagligdagen.

Havde det været en civil virksomhed havde den været lukket eller den lokale ledelse var blevet fyret.

--- 0 ---

Men hver eneste gang, vi sætter os ned sammen med arbejdsgiver og skal aftale noget nyt i relation til de ændrede aktiviteter, noget bedre og mere tidssvarende, samt mere ensrettet.

Ja, så mødes altid med deres dagsorden om, at der skal spares penge.

Spares penge på de ansattes løn, deres tillæg og deres arbejdstid.

Arbejdsgivers motivation er altid båret af økonomi, og aldrig af indhold og forbedrede muligheder og forhold til de ansatte.

--- 0 ---

Jeg tror, at bægeret er ved at løbe over.

Senere sætter vi os så til bordet og skal tale om Fastholdelse. I øvrigt en udfordring begge parter mener er meget vigtig at få løst. Ja, fastholdelse af erfarne kollegaer, er efter CS opfattelse helt afgørende for succes i opgaveløsningen.

Jeg spørger bare i al stilfærdighed - Hvordan pokker skal vi kunne tale fastholdelse?

Der er en stigende belastning af medarbejderne. En større usikkerhed i ansættelsen. Nogen af de laveste lønninger i Danmark. Et større og større pres på vores arbejdstidsaftaler og tillægsaftaler. Mindre tid til uddannelse -eller slet ingen tid, og udnævnelser, hvor der ikke kræves uddannelse.

I øvrigt stik imod al sund fornuft, når man tænker på den opmærksomhed, der er omkring uddannelser på det øvrige arbejdsmarked.

Vores vilkår når vi er ude på øvelser bliver også ringere og ringere, og vi har tillige aftaler, der ikke forvaltes i den ånd, de er aftalt i.

Samt min påstand om, at der bruges flere penge fra nylønsrammen til at rekruttere nye medarbejder, og langt mindre til at fastholde erfarne kollegaer.

Og det dur bare ikke når fastholdelse er den største udfordring.

--- 0 ---

Men som vore politikere udtrykker det: kære ansatte i Forsvaret, I gør det godt, I gør det professionelt, og med stor entusiasme og passion.

--- 0 ---

Men Kære Politikere - er det bare ord? Ord som I skal sige, ord som lyder flot, men som vi opfatter som tomme og uden indhold, for der mangler - i den grad - handling fra jeres side.

Det kræver handling fra jer. Og kast nu ikke bolden tilbage med beskeden om, at CS bare står med korslagte arme, og ingenting vil.

CS vil gerne finde løsninger sammen med arbejdsgiver, fordi den stigende belastning er konstant - og deraf de kæmpe udfordringer med fastholdelse af kollegaer.

Men det bliver sgu en svær dialog, en dialog CS dybest set burde melde fra overfor og lade arbejdsgiver stege i eget fedt - da deres medicin på fastholdelse næsten altid handler om yderligere forringelse af vores medlemmers vilkår.

Men det gør vi **ikke**, for CS **vil gerne** tage ansvar. CS **vil gerne** være med til at skabe nogle rammer, som kan gøre, at Forsvaret kan fastholde gode kollegaer, og deraf fortsat levere en høj kvalitet i opgaveløsningen.

CS **vil gerne** være med til at udvikle på vores aftaler, så de bliver mere tidssvarende og passer bedre til nutidens aktiviteter, der for nogles vedkommende har ændret karakter over tid - og CS **vil gerne** være med til at gøre aftaler mere enkle og lettere at forstå.

Succesraten kunne jo være, at Forsvarets ansatte, i fremtiden bedre kan tyde deres egne lønsedler, samt at den lokale ledelse vil få lettere ved at planlægge på aktiviteter, der så hurtigt kan afregnes efterfølgende.

CS **vil gerne** være med til at give vores løn- og tillægsstruktur et servicetjek, så de kan blive mere gennemsikrelige, og deraf lettere at forstå, mere retfærdige og tidssvarende - men lad mig sige det helt klokkeklart.

MEN SKAL CS BIDRAGE, BLIVER DET IKKE PÅ BEKOSTNING AF VORES MEDLEMMER VILKÅR!.

CS **kan** og **vil** ikke presse vores medlemmers løn- og arbejdsvilkår - vores medlemmer er **i forvejen** blandt de lavest lønnede i Danmark, samt oveni købet nogle af dem med de mest risikofyldte opgaver.

CS **vil gerne**, at forsvaret kommer tilbage på sporet igen.

Derfor er det vores helt klare opfattelse, at Forsvarschefen skal have sit helhedsansvar tilbage. At cheferne i forsvaret skal tage ansvar, og kunne sige fra - og senere stå ved deres beslutninger.

Det er også **uhyre vigtigt**, at politikerne tager belastningen af forsvarets ansatte alvorligt. Der skal prioriteres **benhårdt** i forsvarets opgaver, så de passer til antallet af ansatte, samt til den økonomi og det materiel, der er til rådighed.

Forsvarets ledelse skal være ærlige i forhold til den stigende belastning af de ansatte, samt turde sige fra over for et større og større politisk pres.

Og så skal ændringer af aftaler ikke altid tage udgangspunkt i et økonomisk tyranni. Lad udgangspunktet i stedet være at skabe nogle bedre vilkår og mere gennemskuelige rammer for de ansatte.

CS vil gerne tage ansvar, men det bliver **aldrig** på bekostning af vores medlemmer vilkår!

Tak for ordet!